

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب مقاصد الصالحین

مؤلف متن محمد باقر بن محمد موسوی شیرازی محشی معروف به ملا باقری

شارح مترجم

تاریخ تحریر ۱۳۰۳ هجری قمری نوع خط نسخ تعداد سطر ۱۷۰

جزء کتب ادعیه زبان فارسی عدد اوراق

طول ۱۹۱ عرض ۱۴۰ شماره عمومی ۱۳۶۹

وقفی عبدالباقی آیت اللهی تاریخ وقف اسفند ۱۳۷۴ خریداری

ملاحظات

بهر جمع محصول پروازند، از اهتزاز نسیم فرح فزای نعیم لطفش غنچه تو برفی است ناز
و امید وادی در حال یق قلوب محسن و مسی و طایع و عامی شکفته و بیا حیر
عبر بوی ارادت و اخلاص شعاری در ریاض صد و دمقرو منکر و سده آن
کو می که از خواند غیب کبی و توسا وظیفه خود دارد و دوستان را کجا کند محروم و آنکه باد
شیمان نظر آورده از دشمنات سیاب و حشش بیابان بی پایان آمانی و آمال سر سبز
و شاداب و از قطرات امطار دافتر کسستان خرم و در بان کامرانی و افضال منبسط
و سیاب هر چند ذات پاکش از طاعت و عبادت زهد و عباد مستغنی است که
چنانچه جمیع عباد بود صلاح و سداد متجلی گردد و جناب اقدسش و انفعی و اگر
تمامی از خلق از هدیه و سرخ و تقوی متجلی کردند و وجود مقدسش و انقصی متقو
نیت لیکن بمفاد این اگر هم عین الله انبیکم در درگاه عظمتش سوای زهد و تقوی
چیزی باب و از وصول سعادات ابدی و فیوضات سرمدی بغیر از صراط
مستقیم شریعت مطهر و بنوی طریقی مشهور و ملحوظ و اولو الا باب نخواهد بود
تعالی شأنه و طهر بؤهانه و در و نامعدود و تحفه بادگاه سر و دیت که
خاصه حسنا و سابل خلاصه عبادات و فضایل اشتغال و ارتکاب بیعت
و منقبت اوست و حضرت خالق البریات مناجت را باعث نجات و علت تمام
فوز سعادات و شرط قبول صلات و موجب استجاب دعوات و استخلاص
از کلمات و استنفاذ از کلمات فرموده معنی مهر سپهر و سالت و ماه

اهل صلاح

باب پنج

پیر وی

وَيَا كَافِي عَلَى عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا أَهَمَّ يَوْمَ سِفْيَةٍ وَيَا كَافِي عَلَى بْنِ الْحُسَيْنِ

عَلَيْهِمْ يَوْمَ الْحَشْرِ وَ يَا كَافِيَ حَقِيقَتِي مُحَمَّدٍ أبا الدَّعَائِنِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَاللَّهُمَّ وَاعْنِي مَا أَهْتَى فِي دَارِ الدُّنْيَا وَكُلِّ هَوٍ وَدُونِ الْجَنَّةِ وَحَمْدِكَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا فَاضِلَ الْحَوَائِجِ يَا مَهَابَ الْقَوَائِبِ يَا مُعْطِيَ الْغَزِيرِ

يَا فَتَاكَ الْعُتَاؤِ اللَّهُمَّ أَنْتَ بَعْلَمُ الْحَيِّ اعْلَمْ أَنَّكَ قَادِرٌ عَلَى قَضَائِ حَوَائِجِي

مُضِلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَحْمِلِ يَا رَبِّ مَرْجٍ وَلَيْلِكَ وَآلِهِ بَنِي نَبِيِّكَ

وَقُضِيَ يَا اللَّهُ حَوَالِجُ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَأَفْضُلُ يَارْتَبِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلٍ

بَيْنَهُ وَتَمَّتْ رَحْمَتُكَ عَلَيَّ وَهَوَّنِي بِإِمْكَانِ مَتَكَ وَالنَّبِيَّ بِمِمْ عَافِيَتِكَ

وَقَضَّيْتُ بَعْضُوكَ وَكَتُبُ بَحْتِ مُحَمَّدٍ وَاقْلُ بَيْتِي فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ

وَلِيًّا وَحَافِظًا وَنَاصِرًا وَكَاتِبًا وَرَعِيًّا وَمُسَانِدًا وَمُرْتَقِيًا مَا شَاءَ اللَّهُ

كَانَ وَمَا لَكُمْ لِمَا كُنْتُمْ لَا تُحِبُّونَ اللَّهُ شَتَّىٰ طَلَبَهُ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

السَّامِءُ هُوَ كَافٍ هُوَ كَافٍ اِنْشَاءُ اللَّهِ - مَا زِلْنَا اسْتَقَامَهُ خَيْرٌ

فاطمه علیها السلام است که پسند معبر از حضرت صادق علیه نقل کرده

له هر کله تا البیوی که از حاجتی بوده باشد و بسیار مضطرب شده

بابی دو رکعت نماز کی وحی سلام کا وقت سے پہلے اللہ

اکبر بک و سپہ سالار حضرت فاطمہ علیہا السلام خجائن سپہ سالار و وصال

وَالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
تَنْفِيهَا وَكَثِيرًا حَقَّ
عَلَيْكَ مِنَ الْعِلْمِ وَأَنْتَ
كَافٍ

و چون احکام تجارت مذکور شد و از آنجمله خمس است باکی نیست که خمس را در آنجا ذکر
 کند بدانکه خمس در هفت چیز واجب میشود اول غنیمتی که از کافران در جنگ بگیرند خواه
 در جنگ گاه باشد